

FILMSKI KLUB ZA DIJAKE

V filmskem klubu bomo s strokovnimi mentorji **aktivno in kritično gledali filme** in v pogovorih pridobili znanja o filmski govorici ter raznolikostih, ki tvorijo svet, v katerem živimo. Film bomo obravnavali čim bolj celovito – kot umetnost, kot ustvarjalni izraz, a tudi kot sredstvo in pomoč spoznavanju in boljšemu razumevanju družbe in sveta. Preizkusili se bomo tudi kot **mladi programerji**: izmed ogledanih filmov bomo kot pravi selektorji programov filmskih festivalov po vsem svetu izbrali enega, ki ga bomo uvrstili v program **16. mednarodnega filmskega festivala Kino Otok – Isola Cinema**, ki se bo med 3. in 7. junijem 2020 ponovno dogajal v Izoli. Za izbrani film bomo napisali filmsko kritiko za festivalski katalog, sodelovali v promociji pred festivalom, ga ob festivalski projekciji predstavili občinstvu, in spoznali še marsikakšno skrivnost o pripravi festivala.

Kdo? Dekleta in fantje kateregakoli letnika srednje šole, ki vas zanima film in filmsko ustvarjanje.

Zakaj? Ker bomo poleg spoznavanja filmskega jezika kot del programske ekipe mednarodnega filmskega festivala sami lahko vplivali na to, kaj nam je pomembno, da gledajo naši sovrstniki.

Kaj gledamo? Osredotočili se bomo na najnovejše dokumentarne filme, ki so osvajali filmske festivale po svetu, v tem okviru se bomo posebej posvetili tudi prodornim slovenskim dokumentarnim filmom iz zadnjih let in spoznavali legendarne slovenske (nekoč jugoslovanske) kratke filme, ki brišejo mejo med dokumentarnostjo in fikcijo.

Seznam filmov:

DEŽELA MEDU (Honeyland, Tamara Kotevska, Ljubomir Stefanov, Makedonija, 2019, 90')

Magičen in presunljiv dokumentarec o izginjajočem načinu življenja.

Hatidze Muratova z bolešno materjo živi v odročnem gorovju globoko na Balkanu v vasi brez cest, elektrike ali tekoče vode. Zadnja v dolgi tradiciji divjih čebelarjev se preživlja z nabiranjem medu v majhnih panjih in jih prodaja v najbližjem mestu. Hatidzino mirno življenje razburka prihod nomadske družine, ki prispe z rjovečimi motorji, sedmimi sitnimi otroki in čredo goveda. Hatidze optimistično sprejme obete sprememb, a kmalu se razvije spor, ki razkrije temeljno nesoglasje in napetost med naravo in človekom, slogo in disharmonijo, odgovornostjo in izkoriščanjem.

HAMADA (Eloy Domingues Seren, Švedska, Norveška, Nemčija, 2018, 88')

Vitalnost, humor in nepredvidljive situacije – nenavaden portret skupine mladih prijateljev, ki živijo v begunskem taborišču sredi kamnite saharske puščave.

Minsko polje in drugi največji vojaški zid na svetu ločuje skupino prijateljev od njihove domovine, ki jo poznajo z zgodb staršev. Ljudstvo se imenuje Sahraviji in v begunskem taborišču bivajo pozabljeni od vseh vse odkar jih je pred 40 leti država Maroko izgnala iz njihove domovine Zahodne Sahare. Ujeti nekje med življenjem in smrtjo se Sidahmed, Zaara in Taher upirajo temu, da bi jih to bremenilo.

HČI CAMORRE (Siniša Gačič, Slovenija, 2019, 80')

"Onkraj fascinacije nad fenomenom italijanske mafije sem se spraševal, ali je oseba s tako krvavo preteklostjo, kot jo ima Cristina Pinto, sposobna ljubiti in biti ljubljena." Siniša Gačič

Cristina Pinto, nekdanja kamoristična morilka, se po 24-letni zaporni kazni sooča z izzivi vsakdanjega življenja. Kmalu po prihodu iz zapore njen 20 let starejši partner Raffaele zbolí za rakom. Cristina poišče zatočišče pri hčeri Eleni, s katero skušata zapolniti dvajsetletno vrzel v njunem odnosu. Pri 46 letih se tako Cristina na novo vzpostavlja v vlogi mame, partnerice in babice.

DRUŽINA (Rok Biček, Slovenija, Avstrija, 2017, 107')

"Film nima predhodno napisanega scenarija. Lahko bi rekel, da je samo življenje napisalo scenarij, ki si ga sam nikdar ne bi mogel zamisliti." Rok Biček

Matej odrašča v družini oseb s posebnimi potrebami v obrobni vasici obrobne dežele, a je sam povsem drugačen – tako od drugačnosti kot od normalnosti. Usoda ga vseeno dohiti, ko z dekletom dobí hčerko in njuna zveza kmalu zatem razpade. Vname se boj za skrbništvo, vse dokler se Matej ne odloči za radikalen izhod iz začaranega kroga, tako družinskega kot življenjskega. Družina, resničnostni film, ki zajema obdobje desetih let, ne sledi senzacijam, temveč občutjem. Film brez scenarija, a s številnimi soscenaristi, človeškimi in nečloveškimi.

DOM, LJUBI DOM (Maja Prettner, Slovenija, 2016, 93')

"Kje smo skrenili s poti kot posamezniki in družba, da ti otroci ne živijo v svojih primarnih družinah, ampak pod okriljem ustanove?"
Maja Prettner

Vstajanje ob 7.00 uri. Šola. Kosilo. Obvezne učne ure. Sestanek. Čiščenje. Prosti čas. Spanje. Sanje. In nov dan. To je življenje otroka, ki ga vzgaja sistem. Dogajanje je postavljeno v mladinski dom, v katerem bivajo otroci, ki so bili umaknjeni iz socialno neprimernih okolij. Spremljamo eno leto v življenju štirih otrok, katerih poti se verjetno v drugačnih okoliščinah nikoli ne bi srečale. Sedaj skupaj delijo veselje ob rojstnih dnevih, praznovanje božiča, čakanje v vrsti za kopalnico, učne težave, prepire in najstniške ljubezni. Kljub vsem pravilom in hišnemu redu, ki vlada, iščejo pripadnost in zavetje v tem novo ustvarjenem domu.

KRATKI FILMI KARPA GODINE – slovenskega režiserja, snemalca, direktorja fotografije in montažerja

Karpo Godina je edinstven umetnik filmskega sveta, sestavljen je iz balkanskih južnih in severnih vetrov, kultiviran in poln ustvarjalnega zagona. S svojim očesom usmerja svojo umetniško avtentičnost: je eden redkih, ki snema, režira in montira svoje filme. Izjemno delo Karpa Godine prispeva, najprej v okviru jugoslovanskih kinematografij - je eden glavnih predstavnikov tukajšnjega *črnega vala* - potem pa v slovenskem filmu, k oblikovanju kritične in človekoljubne zavesti, v kateri raste prizadevanje za svobodno in pluralno družbo. Prejel je več kakor 40 najpomembnejših domačih in tujih nagrad, med njimi tudi Prešernovo nagrado za življensko delo.

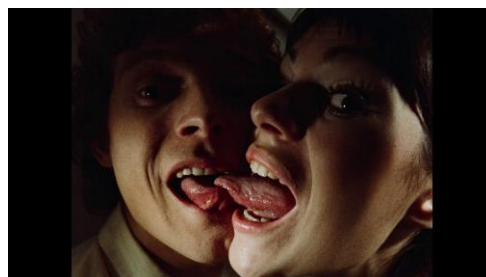
Zdravi ljudje za razvedrilo (Zdravi ljudi za razonodu, 1971)

Razigran, konceptualen, komičen dokument pestrosti vseh narodov in narodnosti Avtonomne pokrajine Vojvodine; ob svojem nastanku precej kontroverzen film, saj sistemu ni bilo jasno, ali se ustvarjalci filma iz posvečenega koncepta bratstva in enotnosti norčujejo ali ga preprosto slavijo.

Manjka mi Sonia Henie (Nedostaje mi Sonja Henie, 1972)

Film je nastal na beograjskem Festu leta 1972, ko sta Godina in Branko Vučićević nagovorila skupino gostujočih režiserjev (Miloš Forman, Buck Henry, Tinto Brass, Frederick Wiseman, Puriša Đorđević, Dušan Makavejev in Paul Morrissey), da so si dolge festivalske noči popestrili z izdelavo kratkega filmskega eksperimenta.

Gratinirani možgani Pupilije Ferkeverk (Gratinirani mozak Pupilije Ferkeverk, 1970)

Prvi Godinov film, pri katerem je bila kot izrazno sredstvo uporabljena statična kamera, je **Gratinirani možgani Pupilije Ferkeverk**. Film je nastal kot plod Godinovega druženja z gledališko skupino Pupilija Ferkeverk, s katero je odpotoval na soline blizu Portoroža in s kamero na stativu, ki ga je pričvrstil v morsko dno, teden dni lovil svetlobne odtenke neba in morja.

O ljubezenskih veščinah ali film s 14441 sličicami (O ljubavnim veštinama ili film sa 14441 kvadrata, 1972).

Navdih za snemanje filma je Godina dobil ob prebiranju članka v vojnem časopisu, ki je opisoval pomanjkanje stika med 7000 mladimi dekletimi in vojaki v istem kraju.

Filmski klub organizira **Otok, zavod za razvoj filmske kulture**, glavni producent **Mednarodnega filmskega festivala Kino Otok – Isola Cinema** in številnih filmsko-vzgojnih programov za otroke in mlade, ki potekajo skozi vse šolsko leto. Filmski klub je podprt s strani Slovenskega filmskega centra in podprograma Evropske komisije Ustvarjalna Evropa – MEDIA; mednarodnega projekta Film v gibanju (Moving Cinema: <http://www.isolacinema.org/sl/filmska-vzgoja/moving-cinema/>).